

EYC Imst, 31. 5. – 1. 6. 2014

Víkend na přelomu května a června patřil prvnímu letošnímu závodu Evropského poháru mládeže v lezení na obtížnost, který hostil rakouský Imst. V tomto městě se vrcholné mládežnické lezecké soutěže konají každoročně, vždy je zde silné startovní pole a obvykle se zde českým mladým lezcům nedaří, protože se těžko vyrovnávají s atypickými profily. První dvě zvyklosti se ani letos nezměnily, ta poslední naštěstí ano, Česká republika zde letos měla svého zástupce ve finále a získala řadu bodovaných míst.

Nejlépe si vedli chlapci v nejmladší kategorii B (14 – 15 let), v níž se představilo 46 závodníků. Po první kvalifikační cestě jsme zde měli hned trojnásobnou naději na finále – Vojta Vlk cestu topoval a dělil se o průběžné 1. – 8. místo, Jakub Konečný byl na dělené 10. příčce a desetičlenné finále měl v dohledu i Vojta Trojan na dělené 12. pozici. Jan Kendík si po bojovném výkonu dolezl v první kvalifikaci pro 39. místo.

Ve druhé kvalifikační cestě pak Vojtovi Vlkovi smekla noha 3 kroky od topu a až do konce se obával o postup, i když nervóznější byl jeho otec Marian, který do posledního lezce propočítával varianty – ale nakonec to Vojtovi bez problémů vyšlo a z 8. místa postoupil do finále.

I Kuba Konečný udělal z druhé kvalifikační cesty drama – v kolmé části se špatnými chyty stoupal opatrně, aby nezkalil, což ale také znamenalo, že lezl pomalu a před zlomem do stropu mu najednou do konce časového limitu chybělo 10 sekund. Za hlasitého povzbuzování zbytku české výpravy vlétl do stropu na riziko a takticky necvakl poslední dvě expresky aby se nezdržoval, což mu při pádu přineslo bolestivý náraz do stěny, ale taktika vyšla a rozhodčí mu výkon na hranici pravidel uznali. Opět následovalo propočítávání, bohužel už ne s tak dobrým koncem – Kuba skončil celkově 11., tedy na prvním nepostupovém místě. Přesto jde o vynikající výsledek, zvlášť připočteme-li, že jde o jeho úplně první reprezentační start.

Vojta Trojan udělal drobnou chybu těsně pod stropem, ale cesty na mezinárodních závodech neodpouštějí ani drobné chyby a tak naději na finále ztratil, celkové 17. místo má ale v této konkurenci rovněž hodnotu. Honza Kendík se sice ve druhé cestě dokázal zlepšit, ale dle výsledkové matematiky v celkovém pořadí zůstal na konečné 39. pozici.

Ve finále lezl Vojta Vlk skvěle až do pasáže, kde stejně jako další 3 závodníci správně nevyřešil boulder a do chytu na struktuře šel opačnou rukou, ale na rozdíl od ostatních měl dost síly i tak chyt aspoň na chvíli udržet. Bylo z toho skvělé 5. místo a dle lezeckého projevu to vypadalo, že pokud Vojta neudělá chybu, může příště myslet i na stupně vítězů. Vojta je v kategorii B druhým rokem, loni byl nejlépe 10. na EYC v norském Stavangeru a jeho zlepšení ukazuje, že je na správné cestě.

V dívčí kategorii B se sešlo 49 závodnic a mezi naše naděje patřila i Veronika Peltrámová. Veronika lezla v první kvalifikaci výborně a jen těsně nezvládla boulderový krok v závěrečné části, což znamenalo po první cestě dělenou 16. pozici a stále ještě šanci na finále. Jedinou možností ale bylo druhou kvalifikační cestu topoovat. Veronika do cesty šla s odhodláním a lehce dolezla až tři chyty pod top, kde jí při cvakání expresky uklouzla špatně postavená noha a bylo po nadějích. Veronika to sama zhodnotila: „Já už jsem si tak věřila na top, že jsem si přestala hlídat nohy...“ Celkové 23. místo je ale rozhodně velmi solidním výsledkem.

Pro naše další tři zástupkyně v této kategorii to byl první reprezentační start v životě: Lenka Slezáková skončila těsně za bodovanou třicítkou na 33. místě, Sabina Večeřová byla 37. a Adéla Moravcová 45.

Ve vyšších kategoriích (A – 16 – 17 let, Junioři – 18 – 19 let) se utkávají závodníci, kteří mohou soutěžit s dospělými a tak se zde objevuje řada úspěšných účastníků světového poháru. Konkurence je v těchto kategoriích velmi tvrdá, protože víc než na talentu už záleží na kvalitním tréninku.

Nejlépe si z našich reprezentantů ve starších kategoriích vedla Eliška Vlčková, která závodí prvním rokem v kategorii A. V konkurenci 42 lezkyň obsadila celkové 18. místo, když po první cestě byla na dělené 15. pozici, což znamenalo ještě určitou šanci na finále. Ve druhé kvalifikaci si ale v posledním těžkém kroku nepřestavěla nohy a ztratila tak možnost bojovat o postup. Přesto je však její umístění známkou, že Eliška přechod do vyšší kategorie zvládla.

Další naše závodnice v této kategorii se těsně nevešly do bodované třicítky: Jana Vincourková byla 31., Veronika Scheuerová 33. a Veronika Šimková 35.

Chlapecká kategorie A, kde se představilo 54 závodníků, přinesla přehlídku smůly a zbytečných chyb našich reprezentantů: v první cestě nejprve Petr Kliger a po něm i Kuba Dvouletý úplně stejně podcenili krok do malé lišty, pak Vojtovi Sedláčkovi, který bojoval s nemocí, smekla v malých chytech ruka i noha zároveň a v mikrolišťách si nováčkovskou daň vybral i Zbyšek Černohous, pro něhož to byl vůbec první mezinárodní start v životě. Ve druhé cestě pak předvedl neuvěřitelný kiks Petr Kliger, který do té doby lezl s obrovskou silovou převahou, ale na pokus o cvaknutí expresky z úplně nesmyslné pozice tato převaha stačit nemohla, Kubovi Dvouletému silové kroky zjevně neseděly stejně jako Zbyškovi Černohousevi, který se zde proboujel o 3 chyty dál, Vojta Sedláček se pral statečně a dostal se v cestě z našich nejvýš, ale choroba mu přece jen sebrala vytrvalost. Celkově tedy Kliger 44., Sedláček 45., Dvouletý 46. a Černohous i přes výrazné zlepšení ve druhé cestě 52.

Juniorky sice měly početně nejslabší startovní listinu, ale zároveň výkonnostně nejnabitější – tolik semifinalistů a finalistů světového poháru nenabídla žádná kategorie. Tereza Svobodová má za sebou rovněž řadu úspěchů, ale v Imstu se jí nikdy nedařilo a navíc těsně před závodem maturovala, takže sama neměla velká očekávání. Přesto v první cestě prezentovala silovou převahu, pak ale udělala technickou chybu v dynamickém kroku a bylo po nadějích – v této konkurenci už nebyla šance chybu napravit ve druhé cestě a znamenalo to celkovou 19. pozici. Pro naši další zástupkyni Zuzanu Pfeiferovou to byl první reprezentační start v životě, což v této věkové kategorii není nic jednoduchého – po statečném výkonu obsadila 22. místo.

Junioři měli svou kategorii silnou nejen výkonnostně, ale i početně – do kvalifikačních cest nastoupilo 41 lezců. Martin Jech pokazil první kvalifikaci, když při vědomí životní formy nastupoval s velkými aspiracemi a cestu podcenil. Ve druhé kvalifikaci pak podal nesrovnatelně lepší výkon, bohužel ho zde v závěrečné pasáži cesty zastavilo vyklouznutí paty z plytké struktury, jinak mohlo být umístění ještě lepší. Takhle to v součtu obou cest přineslo celkové 28. místo. Štěpán Volf, pro něhož to byl první reprezentační start v životě, nastoupil do první kvalifikace nebojácně, v bouldrové cestě uplatnil svou sílu, ale druhá cesta mu nevyšla. Celkově to znamenalo výslednou 33. pozici, což ale na první mezinárodní zkušenost v dané konkurenci není vůbec špatné. Petr Čermák obsadil 34. a Denis Pail 39. místo.

Celkově si tedy česká výprava z Imstu odváží jedno finálové umístění a dalších 7 bodovaných pozic. V pořadí národů, kam se započítávají výsledky pouze jednoho nejlepšího zástupce jednotlivých zemí v každé kategorii, to v konkurenci 22 států znamená 10. místo, o něž se Česká republika dělí se Španělskem. Kromě závodníků měla Česká republika na EYC v Imstu ještě jednoho úspěšného reprezentanta – hlavním stavěčem zde byl totiž Jan Zbranek.